دَجادُو او بَد نظر

مسنُون علاج

مؤلف

ابو محمد امین الله البشاوری

حفظه الله تعالی

مکتبه محمدیه

منگل مارکیټ بیرون گنج پیښور

د کتاب نوم

د جادو او بد نظر مسنون علاج

مؤلف

الشیخ العلامة ابو محمد
امین الله بشاوری حفظه الله

ناشر

مکتبه محمدیه

بیرون گنج گیټ منګل مارکیټ پیښور

بسم الله الرحمن الرحیم

د جادو او بد نظر مسنون علاج

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهٗ وَنَسْتَعِيْنُهٗ وَنَسْتَغْفِرُهٗ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا مَنْ يَّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ.

اما بعد : قرآن او حدیث هغه بهترین نعمت رب العالمین رالیږلے دے چه د روح او جسد اود ظاهر او باطن پوره علاج

پکښې شته دې، دې سره انسان بل کوم
شي ته نه محتاج کيږي په دې شرط چه
په دې ځان پوهه کړي او يقين پرې وکړي.

الله تعالى فرمائي:

﴿ اَلۡيَوۡمَ اَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِيۡنَكُمۡ ﴾.

ترجمه: نن ورځ ما تاسو دپاره ستاسو
دين پوره کړو.

بعضې خلق دين ناقص ګنړي نو نورو
اِزمُونو يا مذهبونو ته رجوع کوي. بعضې
خلق قرآن او حديث صرف د روح علاج
ګنړي، د دنيا د سعادت څه کمال پکښې نه
ويني. بعضې خلق په ظاهري مرضونو

کښې صرف ډاکټرانو ته رجوع کوي،
او قرآن او احاديثو نبوي کښې چه کوم
اذکار راغلي دي هغه معمولي شے ګنړي،
او حال دا دے چه هغه اذکار او دعاګانے
د دوائي نه زيات طاقت لري، بلکه دُعا
د مؤمن وسله ده، لکه حديث کښې راغلي
دي (المستدرك).

نبي کريم ﷺ اذکار او دُعاګانو ته ډير
ترغيب ورکړيدے او د هر وخت او هرے
موقعے دپاره ئے خاص اذکار خودلي دي،
د هغے يادول هر مسلمان له پکار دي ځکه
چه د دنيا او آخرت ډير لوئے سعادت په

کښې دې۔

دې باره کښې زمونږ يو کتاب چهاپ شويدې په نوم د (ذکر او دعا مستند کتاب) باندې، دغه شان يو بل کتاب دې په نوم د (دعاء دمؤمن) باندې دا ضرور ځان سره واخلئ۔

اوس زه ديو دوو مسئلو باره کښې دا رساله شروع کوم په مشوره د الحاج پراچه باندې، ځکه چه هغه مسئلو ته دخلقو ډير ضرورت دې :

OOOOO

١- اوله مسئله : د نظر لګيدلو علاج

٢- دويمه مسئله :

د جادو علاج ته ضرورت ولې دې؟

١- ځکه بعضې خلق ددې مرضونو علاج په جادوګرو، کاهنانو او ترويتانو کوی، او ډير مالونه ترې اخلی بلکه عقيدې ورله خرابوی۔

بله دا چه (حَلُّ السِّحْرِ بِالسِّحْر) جائز نه دې، په راجح قول دعلماؤ کښې، ځکه دا خو رضاده په کُفر باندې، ځکه ته دخپل تکليف دلرې کولو دپاره ساحر (جادوګر) ته ورشې او هغه جادو کوی ستا په رضا، په

جادو کښې اکثر الفاظ د کُفر وی، دغه شان حدیث د بخاری کښې راځی:

نَهٰی رَسُوْلُ اللهِ ﷺ عَنِ النُّشْرَةِ. (مشکاة)۔

ترجمه: رسول الله ﷺ د نُشرے نه منع کړیده۔

نُشره دسړی نه جادو لرے کولو ته وائی کله چه هغه دخپلے ښځے نه بند کړے شی په سِحر سره۔

ددے مسئلے تفصیل زه اوس نه لیکم، تفصیل په الصارم البتار ص (۸۷)، تفسیر قرطبی (۲/۴۹) صحیح بخاری مع الفتح (۱۰/۲۳۲) کښې وګوره۔

او (حل السحر بالقرآن والادعیة الماثورة) جائز دے۔

۳- او خال دادے چه ددے مرض شرعی علاجونه شته دے، لیکن خلق ترے خبر نه دی، ماته به خلق راتلل او ما به ورته بعضے آیتونه خودل یا به مے ورته کیسټ ډک کړو، کله چه پراچه صاحب درخواست د رسالے لیکلو اوکړو، نو داماته ډیره ښه خبره ښکاره شوه او په رساله مے شروع وکړه، په (۶/۳/۱۴۱۸ ھ) ربیع الاول یوم الاحد په کالام کوهستان کښې کله چه څه په سفر تلے وم۔

دعامو مسلمانانو مذهب دادے چه سِحر اوسترګے تاثیر لری په اذن د الله تعالی

باندے، صرف معتزله اوپه دے وخت کښے
بعضے ناپوهان د سِحر اود سترګے تاثیر نه
منی۔

لیکن د دوئ خبره د قرآن او حدیث
خلاف ده، دے باره کښے بے شماره احادیث
صحیح بخاری اوصحیح مسلم اونورو
کتابونو کښے وګوره! بلکه دقرآن آیتونه
دے باره کښے صریح راغلی دی۔

نو چه کله یو بیمار په ظاهری علاجونو
ستړے یا نا امیده شی نو شاید چه په ده به
سِحر یا نظر لګیدلے وی، نو دهغے علاج
دے بیا په دے راتلونکے طریقه سره وکړی

پوره یقین سره، ان شاء الله تعالی، الله به ئے
جوړ کړی۔

لیکن دا علاج شرطونه لری :

اول شرط : اسلام دے چه لوستونکے به
مسلمان وی، صحیح عقیدے والا به وی،
که مُشرك وی یا کافر وی نو دا علاج دهغه
دپاره نه دے۔

دویم شرط دادے :
چه یقین سره به ئے لولی۔

دریم شرط دادے : چه دمانځه به پابند
وی، دالازمی شرطونه دی۔

او استحبابی **شرط** دادے چه دسحر او

ماښام اذکار به یاد کړي، او هغه به پابندئ سره وائي اود یواځې دمریض حکم نه دے بلکه هر مسلمان دپاره دا اذکار پکار دي۔

بل شرط دادے چه کور کښې به تصاویر نه پریدی ځکه هلته جِنات اوشیطانان راځي او ملائك نه داخلیږي۔

بل **شرط** دادے : چه ددے اذکارو په معنی ځان پو هه کول اوتوجه سره لوستل پکار دي۔

بل **شرط** دادے : چه دا اذکار لولی نو ځان به پاك ساتی۔

محترمو رونړو اوخویندو !

ددے اذکارولو ستلو کښې ستاسو دوه فائدے دی، اوله فائده داده چه تاسوبه دتعویذونو خلاص شئ۔ دارنګه دکا هنانو او ساحرانو نه به خلاص شئ، او تعویذونه کول که دقران او حدیث نه نه وی نو بیا شرك دے حرام دے اوکه قران اوحدیث پکښې لیکلے شوے وی بیا هم ګناه ده ځکه رسول الله ﷺ دا عمل امت ته نه دے خودلے تفصیل ما په فتاوی الدین الخالص (۶۳/۱) کښې لیکلے دے۔

اوکاهنانو ته ورتلل اود هغوی تصدیق کول کُفر دے، لکه حدیث کښې راغلی دی

(مشكاة: ١/٥٦، ١/٢٧٦)۔

دویمه فائده داده: چه ستاسو مرض به الله تعالی جوړ کړی، ان شاء الله تعالی۔

خلق جادو ولے کوی؟

١ – کله خلق په یو سړی باندے سحر او جادو کوی د دُشمنئ دوجے نه۔

٢ – کله یو ساحر سِحر کوی چه داخلق ماته محتاج شی، او راشی اوځه ترے مال واخلم۔

٣ – کله یو جینئ باندے جرګه وکړے شی او هغه نه ورکوی نو خِطبه کونکے ظالم دے، په دے جینئ اوپه باقی کور

باندے سِحر وکړی۔

٤ – کله یو انسان واده وکړی نو سِحر کونکے دا واده والا د ښځے نه بند کړی، دشرمولو دپاره۔

او اکثر دا سِحر کیږی، دا وجه ده چه مخکښے دواده نه ځان باندے معوذتین وئیل پکار دی۔

٥ – دارنګه نور اسباب هم شته چه دهغے دوجے نه خلق سِحر کوی۔

❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

۱- د سحر او جادو علاج :

دسِحر دوه قسمه علاج دے :

۱- اول قِسم علاج قبل المرض دے یعنې دسِحر د لګیدلو نه مخکښې علاج، چه سِحر ورباندے تاثیر ونکړی، اودویم قسم علاج پس د سِحر کیدلو نه دے ۔

اول قِسم دادے : چه سحر اوماښام به درے درے ځله : ﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ﴾ یعنی سورت اخلاص، اودرے ځله : ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ اودرے ځله : ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ لولی۔

(ابوداود، مشکاة : ۱/۱۸۸، بسند صحیح)۔

۲- دارنګه کله چه اوده کیږی نو دا درے سورتونه یو یو ځل لوستل پکار دی، اودرے ځله به په دواړو لاسونو کښې چُف وکړی اوپه ټول بدن باندے به ئے راکاږی۔

(بخاری، مسلم، مشکاة : ۱/۱۸۶)

بعضے علماء وائی چه داسورتو نه به درے درے ځله لولی، لکه مظاهرِ حق کښې لیکلی دی، دارنګے مُلاعلی قاریؒ وائی په جمع الوسائل ص (۶۰) کښې۔ لیکن ماته صحیح داښکاری چه یو ځل لوستل پکار دی ځکه حدیث کښې (کَانَ یَفْعَلُ) الفاظ راغلی دی، یعنے دا فعل به ئے درے ځله

کولو، نه قرائت، اوتحقیق په فتاوی الدین
الخالص دویم جلد کښې وګوره۔

۳- دارنګ د هر فرض مانځه نه پس یو
یو ځل دا درې سورتونه لوستل پکار دی.
(مشکاة: ۱/۸۹)

٤ - دارنګ چه دا کلمات سړے وائی کله
چه دسحر نه ویریږی:

اَعُوْذُ بِوَجْهِ اللهِ الْعَظِيْمِ الَّذِىْ لَيْسَ شَىْءٌ اَعْظَمُ
مِنْهُ وَ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الَّتِىْ لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ
وَلَا فَاجِرٌ وَبِاَسْمَاءِ اللهِ الْحُسْنٰى كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ
مِنْهَا وَمَا لَمْ اَعْلَمْ مِنْ شَرِّ مَنْ خَلَقَ وَبَرَاَ وَذَرَاَ.
(رواه مالك فی الموطأ: ۷۲۳)۔

کعب الاحبارؒ یو تابعی عالم دے هغه
فرمائی: که دا کلمات نه وے چه څه ئے هر
وخت وایم نو څه به یهودیانو خر جوړ کړے
وے په خپل سِحر باندے۔

ددے ذکر څه خاص وخت نشته، څه
وخت چه دے وسع وُشوه وایه!

دلته یوه مهمه مسئله واوره:

هغه دا چه: په عامو اذکارو کښې نقل
ضروری دے یعنے هغه ذکر به قبول وی الله
تعالی ته کوم چه د نبی علیه السلام نه
منقول وی۔

مګر په دم کښې جُدا قانون دے، او هغه

دا چه دم په هر لفظ جائز دے، په دوو شرطونو باندے :

اول شرط : دادے چه معنے به ئے معلومه وی، کچرته معنے معلومه نه وه، بے معنی الفاظ وو، د هغے استعمال جائز نه دے، ځکه پته نه لګی چه دا د توحید الفاظ دی که د شِرك، نود مُشتبِه الفاظو نه قرآن منع کړیده :

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا ﴾.

دویم شرط : مسلم شریف (۲/۲۲٤) کښے دعوف بن مالك رض نه روایت دے چه مانبی صلی الله علیه وسلم ته یو دم پیش کړو، نو هغوی

راته حُکم وکړو چه دا بعضے الفاظ ترے لرے کړه، او بعضے پریده - یعنے داالفاظ شرکیه ترے لرے کړه او صحیح معنی والا الفاظ پریده - [فَأَمَرَنِيْ بِطَرْحِ بَعْضِهَا].

دغه شان حدیث کښے راځی :

[لَا بَأْسَ بِالرُّقٰى مَالَمْ يَكُنْ فِيْهَا شِرْكٌ]

یعنے : دمونه جائز دی کچرته دشرك الفاظ په کښے نه وی، او که د شرك الفاظ په کښے وی بیا ئے استعمال حرام دے.

دارنګ قرآن کریم نه انسان دم اچولے شی په مریض باندے یا په ځان باندے اکر که د هغه معین آیت په دغه مرض

كښې دنبي عليه السلام نه منقول نه وي، ځكه قرآن ټول شفا دے :

﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴾.

عبد الله بن مسعودؓ فرمائی :

[عَلَيْكُمْ بِالشِّفَائَيْنِ الْقُرْآنِ وَالْعَسَلِ]

يعنې : د دوو علاجونو نه فائده واخلئ يو قرآن كريم او بل شهد.

نو د قرآن كريم هر يو آيت شِفاء ده.

ددے مسئلے تحقيق الصارم البتار كښې شويدے (٤٠).

بل دليل دادے : چه ابو سعيد خدريؓ فاتحه په يو مريض لوستلے وه نو بيا نبي عليه الصلاة والسلام ورته وفرمائيل :

[وَمَا يُدْرِيْكَ اَنَّهَا رُقْيَةٌ].

يعنې : ته چا خبرے كړے چه دا رقيه يعنې دم دے. نبي كريم ﷺ رد نكړو بلكه تائيد ئے وكړو- (بخاري، مسلم، مشكاة باب الاجارة)-

نو ددے مسئلے په وجه څوك به دا اعتراض نه كوى په مونږ باندے چه ستا سو دے كتاب كښې بعضِ اذكار بے دليله دى، دنبي عليه السلام نه منقول نه دى.

٥ - دارنګه سحر او مانبام درے درے ځله

بِسْمِ اللهِ الَّذِىْ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَىْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ.

لوستل هر مؤمن له پكار دى.

نبی صلی الله علیه وسلم فرمائی : چاچه دا ولوستلو نو
په دغه ورځ اوپه دغه شپه به ورته څه نوے
مصیبت وُنه رسیږی۔ دایو قیمتی ذکر
دے، پابندے ئے کول پکار دی۔

٦ – دارنګه څوك چه هر صبا اووه (۷)
عجوه کهجورے وخوری نوز هر اوجادو به
پرے اثر نه کوی په دغه ورځ لکه چه
بخاری کښے راځی :

[مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ ذٰلِكَ الْيَوْمَ سَمٌّ وَلَا سِحْرٌ].

بلکه د مدینے منورے ټولو کهجورو
کښے دا خاصیت شته۔ (کما فی مسلم ۲/۲۲۰).

بلکه عامو کهجورو کښے هم دا
خاصیت شته ان شاء الله تعالی۔

۷- قرآن کریم ډیر تلاوت کول دارنګ د
ټولو فرائضو پابندی کول ضروری دی
اوتوبه ویستل د ټولو ګناهونو نه۔

۲ - دویم قسم علاج دجادو :

داعلاج هم دوه قسمه دے یو عملی دے
دویم قولی دے اوداعلاجونه به پس دجادو
لګیدلو نه کولے شی۔

۱ – **اول قسم عملی علاج** دادے چه
مریض ښکر ولګوی یعنی حجامت دے
وکړی، نبی صلی الله علیه وسلم باندے جادو شوے وو،

هغه په سر کښې حجامت وکړو، دا يو باريك قِسم علاج دے، تفصيل زاد المعاد (۲:) کښې ابن القيمؒ کړيدے۔

بله دا چه کچرته ممکن وی نو هغه سِحر او جادو دے راوُباسی او ودے سيزی یا دے وِشکوی لکه نبی ﷺ باندے چه کله جادو وُشو نو هغه جادو راويستلو اوګذار ئے کړو (کما فی البخاری)۔

ليکن د جادو د راويستلو به شرعی طريقه اختيارولے شی يا مباحه طريقه، لکه خوب کښې درته راشی چه جادو فلانی ځائے کښې پروت دے، یا په دے

مريض باندے پيرېان وی نو چه کله راشی دهغوی نه دے تپوس وکړی چه تاسو چا مقرر کړی وئ، او جادو چرته دے، ليکن احتياط پکار دے پيرېان اکثر دروغ وائی -

دارنګه که نورے طريقے مباحے وی په هغے دے جادو راوُباسی ، دے سره جادو ختميږی۔

دويم قِسم علاج د جادو

اذکار شرعيه دی۔ د اذکار شرعيه دلوستلو يوه طريقه داده چه د شنے بيرے اووه پانړے به راواخلی او وُبه ئے ټکوی، بيا به هغه دومره اوبو کښې واچوی چه غُسل

پرے کیږی، بیا به دا آیتونه په دے اُوبو ولوستلے شی :

۱ – اَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْم

اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِیْ یَشْفَعُ عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِيْمُ.

(البقرة : ۲۰۵)۔

۲ – وَاَوْحَيْنَا اِلٰی مُوْسٰی اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِیَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا

يَعْمَلُوْنَ فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا صٰغِرِيْنَ وَاُلْقِیَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ قَالُوْا آمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ رَبِّ مُوْسٰی وَهَارُوْنَ.

(اعراف : ۱۱۸ – ۱۲۲)

۳– وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُوْنِیْ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰی اَلْقُوْا مَا اَنْتُمْ مُلْقُوْنَ فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوْسٰی مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهٗ اِنَّ اللهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ وَيُحِقُّ اللهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ.

(سورت یونس : ۷۹ – ۸۲)

۴ – قَالُوْا يٰمُوْسٰی اِمَّآ اَنْ تُلْقِیَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ

اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰی ﴿۶۵﴾ قَالَ بَلْ اَلْقُوْا فَاِذَا حِبَالُهُمْ
وَعِصِیُّهُمْ یُخَیَّلُ اِلَیْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰی
﴿۶۶﴾ فَاَوْجَسَ فِیْ نَفْسِهٖ خِیْفَةً مُّوْسٰی
﴿۶۷﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰی ﴿۶۸﴾
وَاَلْقِ مَا فِیْ یَمِیْنِكَ تَلْقَفْ مَاصَنَعُوْا ط اِنَّمَا صَنَعُوْا
كَیْدُ سٰحِرٍ وَلَا یُفْلِحُ السَّاحِرُ حَیْثُ اَتٰی ﴿۶۹﴾
فَاُلْقِیَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ
وَمُوْسٰی ﴿۷۰﴾

(سورت طه : ۶۵ - ۷۰)

۵ - بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ یٰٓاَیُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ﴿۱﴾ لَآ اَعْبُدُ مَا
تَعْبُدُوْنَ ﴿۲﴾ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ﴿۳﴾

وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ﴿۴﴾ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ
اَعْبُدُ ﴿۵﴾ لَكُمْ دِیْنُكُمْ وَلِیَ دِیْنِ ﴿۶﴾

۶- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ ﴿۱﴾ اَللهُ الصَّمَدُ ﴿۲﴾
لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ ﴿۳﴾ وَلَمْ یَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ
﴿۴﴾

۷ - بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ
﴿۲﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿۳﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَّاسِ ﴿۴﴾ الَّذِیْ یُوَسْوِسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ
﴿۵﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿۶﴾

كله چه دا آیتونه ولولی بیا دے مریض دا

اوبه وڅکی دوه درے ځله اوپه باقی اوبو
دے غسل وکړی۔

اودا عمل دے دوه درے ځله وکړی که په
یوه پیره کار ونه شو، دا ډیره مجربه طریقه
ده، که څوك دښځے نه بند کړے شوے وی
د هغه دپاره هم مفیده ده۔

(وګوره فتاوی ابن باز: ۲۷۹/۳) فتح المجید (۳٤٦)
الصارم البتار: ۱۰۹، مصنف عبد الرزاق (۱۳/۱۱)
العلاج بالرقی للقحطانی ص (۹٦) فتح الباری
(۱۲۳۳/۱۰)۔

۲- دارنګه سورت فاتحه اوسورة
اخلاص او آیة الکرسی اود سورت بقرے
آخری دوه آیتونه او ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

او ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ دے په مریض
دم کړی او چُف دے ورسره کوی اوپه درد
مند ځائے دے ورله لاس وهی، که عورت
نه وی۔ اوکه عورت وی هغه سړے یا
ښځه دے خپل لاس په هغه ځائے وهی۔

(کما فی البخاری، مشکاة)۔

دادم دوه درے ځله مکررول پکار دی۔

۳- درانګه دا راتلونکی ټول آیتونه او
سورتونه دے دم اچونکے په مریض ووائی
یا دے مریض خپله په ځائے وائی، که نه
ورځی اونه څوك دم اچونکے وی کیسټ
کښے دے ټیپ کړی۔

او مریض یعنے جادو والا دے بار بار د ورځے
اورې، دوه ځله یا درے ځله، ان شاء الله
تعالى چه الله پاك به ئے جوړ کړی، هغه
آیتونه او سورتو نه دادی :

۱ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ مِنْ هَمْزِهٖ
وَنَفْخِهٖ وَنَفْثِهٖ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
مَالِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ اِهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ
عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّآلِّیْنَ
(الفاتحه).

۲ – بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ آلم (1) ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَیْبَ فِیْهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِیْنَ (2) الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْغَیْبِ وَیُقِیْمُوْنَ
الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ یُنفِقُوْنَ (3) وَالَّذِیْنَ
یُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنزِلَ اِلَیْكَ وَمَا اُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ یُوْقِنُوْنَ (4) اُولٰئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ
رَّبِّهِمْ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴾ . (البقرة).

۳ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ

﴿ وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّیَاطِیْنُ عَلٰى مُلْكِ
سُلَیْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَیْمَانُ وَلٰكِنَّ الشَّیَاطِیْنَ
كَفَرُوْا یُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا اُنْزِلَ عَلَى
الْمَلَكَیْنِ بِبَابِلَ هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ وَمَا یُعَلِّمَانِ مِنْ

أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا
لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِى الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا
شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (102)

دا بار بار اولوله. (البقرة)

٤ – اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْم

وَإِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَّاحِدٌ لَّا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِيْمُ (163) إِنَّ فِى خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِى
تَجْرِى فِى الْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللّٰهُ

مِنَ السَّمَاءِ مِن مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُونَ (164)

(سورة البقرة: ۱۶۳ – ۱۶۴)

۵ – اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْم

اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
وَّلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِى السَّمَاوَاتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ مَنْ
ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا
يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (255)

(سورة البقره : ۲۵۵).

٦ – اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

آمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيْرُ (285) لاَ يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِيْنَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلاَنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ (286)

(سورة البقرة : ۲۸۵ – ۲۸۶).

۷ – اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لاَ إِلٰهَ إِلاَّ هُوَ وَالْمَلاَئِكَةُ وَأُوْلُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لاَ إِلٰهَ إِلاَّ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ (18) إِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الإِسْلاَمُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلاَّ مِنْ بَعْدِ مَا جَائَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِآيَاتِ اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهِ سَرِيْعُ الْحِسَابِ (19)

(سورة آل عمران : ۱۸ – ۱۹).

۸ – اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

إِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِیْ سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِی اللَّيْلَ

النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيْثًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ
رَبُّ الْعَالَمِيْنَ (54) اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ (55) وَلَا تُفْسِدُوْا فِي
الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا إِنَّ
رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ (56)

(اعراف: ۵۴ - ۵۶)۔

۹ - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

وَأَوْحَيْنَا إِلٰى مُوْسٰى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ
تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُوْنَ (117) فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ (118) فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا
صَاغِرِيْنَ (119) وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِيْنَ

(120) قَالُوْا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ (121) رَبِّ
مُوْسٰى وَهَارُوْنَ (122)

دا آيتونه ډير ډير اولوله خاصکر دا قول
د الله تعالى ﴿ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِيْنَ ﴾
ديرش (۳۰) ځله تکرار کړه. (اعراف: ۱۱۷ - ۱۲۲)۔

۱۰ - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

قَالَ مُوْسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ
إِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ وَيُحِقُّ اللّٰهُ
الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ

دا آيتونه بار بار تلاوت کړه خاصکر دا
قول د الله تعالى: ﴿ إِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ ﴾.

۱۱ - اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

﴿ اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴾.

دا ډير ډير اولوله.

(سورة يونس : ۸۱ – ۸۲).

۱۲ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْم

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَّأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ (115) فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ (116) وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُوْنَ (117) وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ (118)

(سورة المومنون : ۱۱۵ – ۱۱۸).

۱۳ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا (1) فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا (2) فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا (3) إِنَّ إِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ (4) رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ (5) إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةٍ الْكَوَاكِبِ (6) وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ (7) لَا يَسَّمَّعُوْنَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ (8) دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ (9) إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴾ (10)

(الصّافات : ۱ – ۱۰).

١٤ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ
الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْا أَنْصِتُوْا فَلَمَّا قُضِيَ
وَلَّوْا إِلٰى قَوْمِهِم مُّنْذِرِيْنَ (29) قَالُوْا يَا قَوْمَنَا إِنَّا
سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوْسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ يَهْدِيْ إِلَى الْحَقِّ وَإِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ (30)
يَا قَوْمَنَا أَجِيْبُوْا دَاعِيَ اللهِ وَآمِنُوْا بِهِ يَغْفِرْ لَكُم مِّنْ
ذُنُوْبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيْمٍ (31) وَمَنْ لَّا
يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِن دُوْنِهِ أَوْلِيَاءَ أُوْلٰئِكَ فِيْ ضَلَالٍ مُّبِيْنٍ
(32) (سورة الاحقاف : ٢٩ – ٣٢).

١٥ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ٠

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوْا
مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوْا لَا
تَنْفُذُوْنَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ (33) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ (34) يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ
وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ (35) فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ (36)

(سورة الرحمن : ٣٣ – ٣٦).

١٦ – اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ

لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا
مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ (21) هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَا
إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ

الرَّحِيْمُ (22) هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوْسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ (23) هُوَ
اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِءُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ (24)

(سورة الحشر: ٢١ – ٢٤)۔

١٧ – اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
قُلْ أُوْحِىَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْا
إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا (1) يَهْدِىْ إِلَى الرُّشْدِ
فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا (2) وَأَنَّهُ تَعَالٰى

جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا (3) وَأَنَّهُ
كَانَ يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا (4) وَأَنَّا ظَنَنَّا
أَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا (5)
وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ
الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا (6) وَأَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا
ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ أَحَدًا (7) وَأَنَّا لَمَسْنَا
السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا وَّشُهُبًا
(8) وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ
يَّسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا (9)

(سورة الجن آيت: ١ – ٩).

١٨ – اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4)

(سورة الاخلاص).

١٩ - اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْم

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْم

قُلْ أَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (1) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (2) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (3) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِى الْعُقَدِ (4) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (5)

دا قول د الله تعالى به بار بار لولى :

﴿ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِىْ الْعُقَدِ ﴾

(سورة الفلق).

٢٠ - اَعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْم

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْم

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1) مَلِكِ النَّاسِ (2) إِلٰهِ النَّاسِ (3) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (4) الَّذِىْ يُوَسْوِسُ فِىْ صُدُوْرِ النَّاسِ (5) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (6) (سورة الناس).

٤ - دارنگ دم اچونکی لره دا کلمات وئیل ډیر ضروری دی اودا کلمات د هر مرض دپاره فائده لری :

اَسْاَلُ اللهَ الْعَظِيْمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ اَنْ يَّشْفِيَكَ

دا کلمات به اووه ځله وائی ، لکه ترمذی،

ابو داود کښې دا حديث وګوره!

نبي صلی الله علیه وسلم فرمائي: په مريض چه دا کلمات ولوستلې شي ضرور به جوړېږي، که اجل ئې نه وي راغلې۔

٥ – دارنګه مريض دې خپله دا کلمات وائي:

(بِسْمِ اللهِ بِسْمِ اللهِ بِسْمِ اللهِ) درې ځله او (اَعُوْذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا اَجِدُ وَاُحَاذِرُ)۔ اووه کرت او خپل لاس دې په درد مند ځائې کيدی۔

٦ – دارنګه دا دُعا دې دم اچونکې يا مريض خپله اولولي:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ اَذْهِبِ الْبَاْسَ وَاشْفِ اَنْتَ الشَّافِيْ لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا۔

(مسلم، مشکاة: ١/١٤٠)۔

٧ – دارنګه دا دې ولولي:

اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَّهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَّامَّةٍ.

(بخاري، مشکاة)۔

٨ – اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِيْنِ وَاَنْ يَّحْضُرُوْنِ.

٩ – دارنګه دا دُعا دې ولولي:

بِسْمِ اللهِ اَرْقِيْكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيْكَ وَمِنْ

شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ اَللّٰهُ يَشْفِيْكَ بِسْمِ اللهِ اَرْقِيْكَ

دا دعاء ګانے دجادو دپاره کار ورکوی دارنګه دسترګو دلګیدلو دپاره هم کار ورکوی، بلکه دټولو مرضونو دپاره کار ورکوی، ډیر فائده مند دعاء ګانے دی۔

۱۰ - دارنګه یو حدیث کښے راغلے دی چه یو سړی باندے پیریان ناست وو، دماغ ئے خراب شوی وو، نو نبی صلی الله علیه وسلم پرے دا آیتونه ولوستل نو روغ شو۔

سورت فاتحه تر – وَلَا الضَّآلِّيْنَ پورے، بیا آلم ذٰلِكَ الْكِتٰبُ نه تر اُولٰئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ

رَّبِّهِمْ پورے – بیا وَاِلٰـهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ (163) اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ.

تر آخره ددے آیت پورے۔

(سورت بقره آیت نمبر (۱۶۳ – ۱۶۴)

بیا آیة الکرسی ، بیا درے آیتونه دسورت بقرے : لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ نه تر آخره پورے۔ بیا وړومبی دوه آیتونه د سورت آل عمران بیا :

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ.

بیا د سورت اعراف دا آیت :

﴿ اِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ الَّذِیُ ﴾ : تر آخره پورې

(٥٤) بیا د سورت مؤمنون دا آیت :

﴿اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا﴾ تر آخرد سورت پورې (١١٥) بیا د سورت جن دا آیت : ﴿ وَاَنَّهٗ تَعَالٰی جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ﴾ (آیت : ٣)

بیا د سورت صافات اولنی لس آیتونه.

بیا ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ بیا ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ بیا ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾

ابن السنی په (عمل الیوم واللیلة) کښې دا روایت راوړیدې رقم (٦٣٢) اوسنداً کمزورې دې لیکن تول

د قرآن آیتونه دی، عمل پرې صحیح دې، لکه مخکښې دا مسئله ذکر شوه.

دا بعضې مختصر علاجونه ما ذکر کړل د دفع دسِحر دپاره، ان شاء الله څوك چه دا یقین سره استعمال کړی، رب العالمین به ترې جادو لرې کړی، اوڅه تاثیر به پرې نکوی.

ځکه قرآن کریم دشِفاء کتاب دې.

وبالله التوفیق.

* * * * * *

د نظر لګیدو علاج

ستر ګې لګیدل حق دی، لکه چه نبی ﷺ فرمائیلی دی، او د حدیثو په ټولو کتابونو کښې ذکر شوی دی، ددې نه منکرین د احادیثو نبوی منکر دی۔

ستر ګې خپل تاثیر نه کوی بلکه رب العالمین پکښې تاثیر اچوی د هغې هم علاجونه بیا شریعت اسلامی خودلی دی۔

د ستر ګو هم دوه قِسمه علاج دې، یو مخکښې د لګیدلو نه، دویم پس د لګیدلو

نه۔

(۱) - کله چه د ستر ګو لګیدلو خطره وی په یو ماشوم باندې، یا په زنانه یا په خپل ځان باندې، نو د هغې علاجونه دادی :

۱- شرح السنة (۱۳/۱۱٦) کښې امام بغوی رحمه الله نقل کړیدی د عثمان بن عفان رضی الله عنه نه چه هغه فرمائی : [سَوِّدُوْا نُوْنَتَهٗ] د ماشوم زنه توره کړئ نو نظر به نه لګیږی پرې۔

۲- دارنګه کله چه سړې یو شے اووینی که خپل وی او که پردې او ښه ورته ښکاره شی نو دُعاء د برکت دې وکړی (بَارَكَ اللّٰهُ)۔

لکه حدیث د موطأ ، نسائی او مسند احمد کښې راغلې دی.

۳- هغه اذکار او دعاګانې کومې چه مخکښې تیرې شوې په علاج دسحر کښې هغه دعاګانې دسترګو لګیدلو دپاره هم فائده ورکوی. نو هغه زده کول ئې ضروری دی.

٤ - دارنګه دا دُعاء دې ولولی :

مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ، اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ .

(موطا : ۹۳۸/۲، مسند احمد (٤٤٧/٤).

۵ - په چا چه خطره وی دسترګو دلګیدلو نو د هغه محاسن او ښائسته

ځایونه دې پټ کړې شی.

(کما فی زاد المعاد : ۱۷۳/٤) وشرح السنه (۱۱٦/۱۳).

(۲)- قِسم علاج دسترګو لګیدلو دادې:

۱- کله چه نظر ولګیږی په چا نو که سړې معلوم وی نو هغه دې اودس وکړی او مستعملې اوبه دې مریض استعمال کړی، او غسل دې پرې وکړی.

(ابوداود، زاد المعاد : ۱٦۳/٤).

۲- دارنګه په اوبو دې دم وا چوی او چُف دې کړی، او بیا دې مریض هغه اوبه وڅکی او باقی دِ وا چولې شی د هغه په بدن

باندے۔

(رواه ابوداود : ٤/ ١٠)۔

یا دے د زیتون په تیلو باندے دم واچوی او مریض دے پرے ځان غوړ کړی۔

(کما فی مسند احمد : ٣/ ٤٩) السلسلة الصحيحة (١/ ١٨) برقم : (٣٧٩)۔

٣ - دارنګه که دمریض دپاره سورت فاتحه او آیة الکرسی او آمن الرسول تر آخره پورے او ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ او ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ او ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ولیکلے شی او اوبه دے مریض وڅکی۔

(مجموعة الفتاوى : ١٩/ ٦٤، الصارم البتار (٢٠٠)۔

دا یو څو علاجونه په اختصار سره ما ولیکل، که څوك تفصیل غواړی نو : (الصارم البتار) د عبد السلام بالی، زاد المعاد ٤ جلد، زمونږ فتاوی الدين الخالص ٢ جلد، الدعاء من الكتاب والسنة للقحطانى، وقاية الانسان من الجن والشياطين)، فتح الحق المبين فى علاج الصرع والسحر والعين) ته دے رجوع وکړی۔

دا دمونه ستاسو دخیر خواهئ او فائدے په نیت ولیکلے شو، تاسو ترے فائده واخلئ۔

وبالله تعالى التوفيق۔

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وآله وصحبه اجمعين۔

سبحانك اللهم وبحمدك اشهد ان لا اله الا انت استغفرك واتوب اليك۔

حرره ابو محمد امين الله وفرغ منه يوم الخميس (١٠/٣/١٤١٨هـ)

وكتبه بالكمبيوتر:

ابو سلمان حضرت محمد بشاور۔

❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁